

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Έν Αθήναις τῆ 20 Νοεμβρίου 1925

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμὸς φύλλου 365

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 3345 ἀπερὶ ταμείου ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης.....	1
Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν ἀνανεώσεως βιβλίων ὑποθηκῶν ὑποθηκοφυλακείου Λεσδαδείας.....	2
Περὶ συστάσεως εἰδικοῦ πταισματοδικείου ἐν Ἡρακλείῳ (Κρήτης).....	3
Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Λαυρίου παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀθηνῶν.....	4
Περὶ ἀναγνώσεως ὡς κοινότητος τοῦ συνοικισμοῦ Καμάρα-Κουμούλη Περὶ ὑποβιβασμοῦ, συγχλιανέσεως καὶ καταργήσεως δημ. σχολείων....	5
Περὶ τῆς θέσεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν περιπτώσει στρατεύσεως.....	7

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 3345 ἀπερὶ Ταμείου ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 6 καὶ 9 τοῦ νόμου 3345 τῆς 29 Ἰουνίου 1925 ἀπερὶ Ταμείων ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης», ὡς οὗτος μετερρυθμίσθη διὰ μεταγενεστέρου Νομοθετικοῦ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερὶ αἰσθημέν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τίθεμεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸν νόμον 3345 τοῦ 1925 ἀπερὶ Ταμείων ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης» καθ' ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τῆς νήσου Κρήτης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

Διορίζομεν διοικητὰς τῶν Ταμείων ἐφέδρων πολεμιστῶν:

α') Χανίων τὸν Σπυρίδωνα Μαρῆν, δικηγόρον, κάτοικον Χανίων.

β') Ἡρακλείου τὸν Ἐμμ. Κατσαράκη, κάτοικον Ἡρακλείου.

γ') Ρεθύμνης τὸν Μεν. Παπαδάκη, δικηγόρον, κάτοικον Ρεθύμνης.

δ') Λασηθίου τὸν Ι. Εἰανθάκη, πτυχιούχον τῆς Νομικῆς, κάτοικον Φουρνῆς Μεραμβέλλου, καὶ

ε') Σητείας καὶ Ἱεραπέτρας τὸν Ἐμμ. Γ. Χατζηδάκη, ἄπαντας κεκτημένους τὰ νόμιμα προσόντα.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου τούτου ἰδρυόμενα εἰς τὴν ἑδρὰν ἐκάστου τῶν νομῶν Χανίων, Λασηθίου, Ἡρακλείου καὶ Ρεθύμνης, ὡς καὶ εἰς τὴν πόλιν Σητείας Ταμεία ἐφέδρων πολεμιστῶν, διορίζομεν μετ' ἀπόβασιν τῶν ἀρμοσίων Νομαρχῶν ὡς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένων τριῶν ἐτέρων μελῶν:

α') Τοῦ Ταμείου ἐφέδρων πολεμιστῶν Χανίων τοὺς Ἰάκωβον Σταματάκη, Γεώργιον Β. Δημοτάκη, Γεώργιον Ι. Λε-

κανίδην, Ἐμμ. Συροδασκαλάκη, Ἐμμ. Θεωφρίδην καὶ Γεώργιον Βερναδάκη.

β') Τοῦ Ταμείου Ἡρακλείου τοὺς Ἰωάννην Παπαντωνάκη, Μηνῶν Μαρκάκη, Ἐμμ. Βαρούχαν, Μενέλαον Πολιτάκη, Νικ. Καλυβιανάκη, Νικ. Κρασσαδάκη.

γ') Τοῦ Ταμείου Ρεθύμνης τοὺς Χαρ. Πετυγάκη, Παντελεῆ Μυλωνάκη, Γεώργ. Κοτζαμπάση, Ἰωάν. Πολυχρονάκη, Ἰωάν. Ἀθανασιάδην καὶ Δημ. Μαρμαλάκη, κατοίκους ἄπαντας Ρεθύμνης.

δ') Τοῦ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ νομοῦ Λασηθίου Ταμείου τοὺς Δημ. Πιταροκόλην, Κων. Λουλῶν, κατοίκους Ἀγίου Νικολάου, Ἐμμ. Μοδάτσον, κάτοικον Κρήσσας, Εὐστρ. Μαρνελάκη, κάτοικον Χουμεργιάκου, Δημ. Κονδυλάκη, κάτοικον Βιάννου καὶ Ἀριστ. Διαλιγῶν, κάτοικον Νεαπόλεως.

ε') Τοῦ ἐν Σητεία Ταμείου τοὺς Ἐμμ. Συφογιαννάκη, Ἰωάννην Ἀνδ. Ἀντύπαν, Σπύρον Κουρουμπάκη, Στυλ. Καλαντζάκη, Γεώργ. Κατσούλην, κατοίκους Σητείας καὶ Πέτρον Καπνιστόν, κάτοικον Ἱεραπέτρας.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 11 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πιάγκας
Τὰ Μέλη

Α. Ρούφος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Σεχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμαύλης, Κ. Φίλιανδρος, Α. Κατζηχυριάκης.

(2)

Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν ἀνανεώσεως βιβλίων ὑποθηκῶν Ὑποθηκοφυλακείου Λεσδαδείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 9 παρᾶτρ. 2 τοῦ νόμου 2431 τοῦ 1920 ἀπερὶ ἀνανεώσεως τῶν βιβλίων ὑποθηκῶν κλπ.» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Α. 30 Μαρτίου 1923, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, παρατείνομεν τὰς προθεσμίας τὰς ταχθείσας διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Διατάγματος ἀπερὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου 2431 καὶ εἰς τὸ Ὑποθηκοφυλακεῖον Λεσδαδείας» ἐπὶ τρίμηνον εἰσέτι ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 11 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Κούνδουρος

(3)

Περί αντιστάσεως ειδικού Πταισματοδικείου εν Ἡρακλείῳ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1925 νομοθετ. διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν νόμων 137 καὶ 202 κλπ.», καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 22 ἐ. ἐ. γνωμοδότησιν τῆς ὀλομελείας τοῦ Πρωτοδικείου Ἡρακλείου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, συνιστῶμεν Εἰδικὸν Πταισματοδικεῖον ἐν Ἡρακλείῳ (Κρήτης), μὲ δικαιοδοσίαν τὴν τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἡρακλείου καὶ ἔδραν τὸ Ἡράκλειον, ἔδραν τοῦ ὁμωνύμου Εἰρηνοδικείου.

Ἡ λειτουργία τοῦ πταισματοδικείου τούτου ἄρχεται ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου ἐ. ἐ. ὁπότε πᾶσαι αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις, αἱ ἐκδικαζόμεναι μέχρι τούδε ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικίου Ἡρακλείου, μεταβιβάζονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Πταισματοδικείου τούτου αὐτοδικαίως εἰς αὐτό.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
I. Κεῦνδευρες

(4)

Περί ἀναπληρώσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Λαυρίου παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀθηνῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 137, ὡς συμπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1866 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 30492 ἐ. ἐ. πρότασιν τοῦ Ἐισαγγελέως Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὀρίζομεν ὅπως τὸν μὴ ὑπάρχοντα Εἰρηνοδικὴν Λαυρίου ἀναπληρώσῃ ἐπὶ τρήμηνον ὁ Εἰρηνοδικὴς Ἀθηνῶν Γ. Λόγκας μεταβαίνων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Εἰρηνοδικείου Λαυρίου ἀπαξ ἐκάστην ἑβδομάδα.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
I. Κεῦνδευρες

(5)

Περί ἀναγνωρίσεως ὡς κοινότητος τοῦ συνοικισμοῦ Καμάρα—Κουμούλη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 2—6 καὶ 11 τοῦ νόμου 1051 τοῦ 1917 «περὶ συστάσεως καὶ διοικήσεως δήμων καὶ κοινοτήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώρας», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν

Ἀναγνωρίζεται ὡς κοινότης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κισσάμου τοῦ νομοῦ Χανίων ὁ συνοικισμὸς Καμάρα—Κουμούλη ὑπὸ τὸ ὄνομα «κοινότης Κουμούλη», μὲ ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμόν, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Ροδοποῦ.

Εἰς τὴν κοινότητα ταύτην ἐνοῦνται καὶ οἱ συνοικισμοὶ Μελισσουργιδ καὶ Βένι, ἀποσπώμενοι τῆς κοινότητος Νοχιῶν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
I. Κεῦνδευρες

(6)

Περί ὑποβιβασμοῦ, συγχωνεύσεως καὶ καταργήσεως δημοτικῶν σχολείων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 12423' «περὶ δημοτικῆς ἐκπαίδευσως», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνοντος τὰς πράξεις τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συμβουλίων 146 Ἐβρυτανίας, 53 Τριφυλίας, 167 Χαλκίδος καὶ 1235 τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Ὑποβιβάζονται καὶ συγχωνεύονται τὰ κάτωθι δημοτικὰ σχολεῖα:

Α') Ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἐβρυτανίας:

1) Συγχωνεύονται τὰ δύο μονοτάξια δημοτικὰ σχολεῖα Δομνίτσης εἰς ἓν διτάξιον μικτόν.

2) Καταργοῦνται αἱ χειμεριναὶ διακοπαὶ καὶ ὀρίζονται θερινὰ ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολεῖσις Δομνίτσης, Καρύτσης, Δολόπων καὶ Κοραίνης—Αρακυνθίων.

3) Ὄρίζεται ὅπως τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Ἀμπλιάνης διακόπη τὰ μαθήματα κατὰ τοὺς μῆνας Μάιον καὶ Ἰούλιον, καθ' οὓς γίνεται σποραδικῶς ἡ ἀνοδος τῶν κατοίκων ἐξ Ἀγριολαίας εἰς Ἀμπλιανην, νὰ ἐξακολουθῇ δὲ ἐργαζόμενον κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὐγούστου.

4) Καταργοῦνται αἱ χειμεριναὶ διακοπαὶ καὶ ὀρίζονται θερινὰ ἐν τῷ δημοτικῷ σχολεῖῳ Τσεκλίτσης, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἀπὸ τῶν μέσων Νοεμβρίου κατέρχονται εἰς Χρυσοβέργιον, ὁ δὲ διδάσκαλος τοῦ σχολείου τούτου ἀντὶ νὰ μὴν ἐπὶ πεντάμηνον χρονικὸν διάστημα ἀργῆς ἐν Τσεκλίτση, νὰ συγκατέρχεται κατὰ τὴν 15 Νοεμβρίου μετὰ τῶν κατοίκων εἰς Χρυσοβέργιον καὶ νὰ συνεργάζεται μετὰ τοῦ διδασκάλου Χρυσοβεργίου ἐν τῷ σχολεῖῳ τῆς κοινότητος ταύτης, εἰς ὃ φοιτῶσι καὶ οἱ ἐν Τσεκλίτσης κατέρχόμενοι μαθηταί, νὰ συναγέρχεται δὲ πάλιν μετὰ τῶν κατοίκων ἐν Χρυσοβεργίου εἰς Τσεκλίτταν κατὰ τὴν 15 Ἀπριλίου.

5) Ὄρίζεται ὅπως εἰς ὅλα τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῆς Ἐβρυτανίας κατὰ τοὺς μῆνας Δεκεμβρίου, Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον τὰ μαθήματα ἄρχονται τὴν 9 πρωϊνὴν ὥραν ἕνεκα τοῦ ὀρμῆος ψύχους, ὅπερ ἐπικρατεῖ κατὰ τοὺς μῆνας τούτους καθ' ὅλην τὴν Ἐβρυτανίαν.

Β') Ἐν τῇ περιφερείᾳ Τριφυλίας.

Συγχωνεύονται εἰς ἓν μικτόν διτάξιον τὰ μονοτάξια δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων, 1) Μαρᾶθου, 2) Σπηλιάς, 3) Πύργου, καὶ 4) Ρισόβου καὶ εἰς ἓν μικτόν τριτάξιον τὰ διτάξια δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ τὰ μονοτάξια θηλέων, α') Ἀετοῦ καὶ β') Μακρυσιῶν, συντρεχόντων πάντων τῶν νομίμων ὄρων.

Γ') Ἐν τῇ περιφερείᾳ Χαλκίδος:

Καταργεῖται τὸ μονοτάξιον μικτόν δημ. σχολεῖον Ἀχμέτ—Ἀγᾶ, διότι ἐν τῷ αὐτῷ συνοικισμῷ ἰδρύθη τετρατάξιον μικτόν δημοτικὸν σχολεῖον, εἰς ὃ θὰ φοιτῶσι οἱ μαθηταὶ τοῦ ὡς ἄνω καταργουμένου σχολείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημο-

σίας Ἐκπαιδευσεως Ὑπουργόν, ἀνατίθειμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 13 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑλληνοσιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός
Ριχ. Λιβαθινόπουλος

(7)

Περὶ τῆς θέσεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν περιπτώσει στρατεύσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆ 10 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1234 «περὶ τῆς θέσεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσομεν.

Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 1234 «περὶ τῆς θέσεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως» καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 10 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1234 περὶ τῆς θέσεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως» κωδικοποιῦνται εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου, ἔχον ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 1.

(Ἄρθρον 1 Νόμου 1234 καὶ ἄρθρον 1 Ν. Δ. 10 Ὀκτωβρίου 1925).

Ἡ ὑπὸ τὰ ὄπλα ὁπωσδήποτε πρόσκλησις παντός ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου, ὑπηρετοῦντος πλέον τῶν ἐξ μηνῶν εἰς οἰονδήποτε γραφεῖον, κατάστημα ἢ ἐπιχειρήσιν, δὲν ἀποτελεῖ λόγον διαλύσεως τῆς συμβάσεως ἐργασίας αὐτοῦ, ὁπωσδήποτε καὶ ἐν συνήθη αὐτῇ.

Ὁ ὑπάλληλος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του ἐκ τοῦ στρατοῦ δέον νὰ δηλώσῃ πρὸς τὸν ἐργοδότην ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του, ἐὰν προτίθεται νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐργασίαν του, ὅποτε ὀφείλει νὰ προσέλθῃ πρὸς τοῦτο ἐντὸς 15 ἡμερῶν.

Παραβουλήσεως ἀπράκτου τῆς μηνιαίας προθεσμίας ὁ ὑπάλληλος ἐκπίπτει τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ἄρθρου 1ου.

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 2 Νόμου 1234).

Ἐὰν ἐργοδότης τις ἀντικαταστήσῃ κατὰ τὸ ὡς ἄνω διάστημα τὸν στρατευθέντα ὑπάλληλον δι' ἄλλου, ἢ σύμβασιν ἐργασίας τοῦ τελευταίου τούτου διαλύεται αὐτοδικαίως ἀνεὺ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐργασίας τοῦ ἀποστρατευθέντος ἀνεὺ οὐδεμιᾶς ὑποχρεώσεως τοῦ ἐργοδότηου πρὸς ἀποζημιώσεις, πλὴν τῆς πρὸς αὐτὸν καταβολῆς τοῦ 1)2 τῆς ἡμερησίας ἀμοιβῆς τοῦ ἐπὶ 150 ἡμερῶν.

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 3 Νόμου 1234).

Ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως ὑπαλλήλου πρὸ τῆς εἰς τὰ ὄπλα κλήσεως τῆς ἡλικίας του, ἀλλὰ μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ παρόντος νόμου ὡς νομοσχεδίου, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐπιτροπῆ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ παντός τρίτου θέλει κρίνει ἂν ἢ τοιαύτη ἀπόλυσις προुकλήθῃ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργοδότηου,

πειθομένη δὲ περὶ τούτου κηρύσσει δι' ἀποφάσεώς της ἰσχύουσιν τὴν σύμβασιν ἐργασίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὀριζόμενα, ὅποτε ὁ ἀπολυθεὶς ἐξομοιοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δικαιομένους μισθοδοσίας.

Ἄρθρον 4.

(Ἄρθρον 4 Νόμου 1234 καὶ ἄρθρον 2 Ν. Δ. 10 Ὀκτωβρίου 1925).

Ἐπάλληλος ἐπαναλαβὼν κατὰ τὸν νόμον τούτον τὴν ἐργασίαν του, δὲν δύναται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους νὰ ἀπολυθῇ τῆς θέσεώς του, εἰμὴ διὰ κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν δεδικαιολογημένην αἰτίαν, ἄλλως δικαιοῦται εἰς ἀποζημιώσεις ἴσῃν πρὸς τοὺς μισθοὺς ἐξ μηνῶν, οὓς ἐλάμβανε πρὸ τῆς στρατεύσεώς του.

Ἐπάλληλοι ἐργασιῶν ἢ ἐπιχειρήσεων λειτουργουσῶν ὑπὸ τὴν μορφήν Ἀνομόμου Ἐταιρίας ἐπαναλαβόντες μεθ' οἰανδήποτε στρατεύσιν τῶν τὰς ἐργασίας τῶν δικαιοῦνται νὰ τύχῃσι τοῦλάχιστον τῶν 4)5 τῶν ἀποδοχῶν, ἄς κατὰ τὴν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ἐπάνοδον λαμβάνωσι συνάδελφοί των ταυτοχρόνως σχεδὸν προσληφθέντες ἐν τῇ αὐτῇ ἐργασίᾳ ἢ ἐπιχειρήσει, κεκτημένοι κατὰ τὴν πρόσκλησιν των τὰ αὐτὰ μὲ αὐτοὺς προσόντα καὶ μὴ ἀπομακρυνθέντας τῶν ἔργων των συνεπιεῖα τῶν αὐτῶν στρατεύσεων.

Αἱ διατάξεις του παρόντος ἐδαφίου ἐφαρμόζονται μόνον πρὸς ὀφείλειαν τῶν ἐκ στρατεύσεως ἐπανερχομένων εἰς τὰς θέσεις των ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 5.

(Ἄρθρον 5 Νόμου 1234 καὶ ἄρθρον 3 Ν. Δ. 10 Ὀκτωβρίου 1925).

Διαρκούσης τῆς ὑπὸ τὰ ὄπλα ὑπηρεσίας τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 προσώπων, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργοδότης αὐτῶν νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸν δικαιοῦχον ὀπλίτην, ἢ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ δηλώσει του εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν του, κατ' ἐλάχιστον ἄρον, καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔτος διετήρει, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ ἐμπορικοῦ ἢ οἰουδήποτε ἄλλου καταστήματος, πλέον τῶν 3 ὑπαλλήλων, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ γραφείου οἰασδήποτε φύσεως, τοῦλάχιστον δύο ὑπαλλήλους, τὰ ἐξῆς ποσά.

α') Τὸ 1)2 τῆς μισθοδοσίας του, ἐὰν ἔχη συμπληρώσῃ ἐν ἔτος ὑπηρεσίας καὶ συντηρῇ οἰκογένειαν ἄλλως τὸ 1)3.

β') Τὰ 2)3 τῆς μισθοδοσίας του, ἐὰν ἔχη συμπληρωμένην τριετίαν καὶ συντηρῇ οἰκογένειαν, ἄλλως τὸ 1)2.

γ') Τὰ 3)4 τῆς μισθοδοσίας του, ἐὰν ἔχη συμπληρωμένην δεκαετίαν καὶ συντηρῇ οἰκογένειαν, ἄλλως τὰ 2)3.

Συμπληρωμένα λογίζονται τὰ ὡς ἄνω ἔτη καὶ ἂν λείπη ἐξ αὐτῶν διάστημα μέχρι διμήνου.

Ἐν ἢ περιπτώσει ὁ ὑπάλληλος δὲν ἔχη συμπληρώσει ἔτος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ καταστήματος ἢ γραφείου εἰς ὃ εὐρίσκειται καθ' ἣν στιγμὴν καλοῦνται ὑπὸ τὰ ὄπλα, δύναται κατ' ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Ἐπιτροπῆς νὰ προσυζητηθῇ αὐτῷ ἀποδεδειγμένη προὔπηρεσις εἰς ἕτερον κατάστημα ἢ γραφεῖον, ὑπολογιζομένη κατὰ τὴν ἐξῆς κλίμακα.

α') μέχρι μὲν διετίας εἰς τὸ 1)2.

β) μέχρις ἐξαετίας εἰς τὸ 1)3.

γ) μέχρι δεκαετίας εἰς τὸ 1)4.

Δύναται ἐπίσης ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ συνυπολογισθῇ μέχρι τοῦ 1)3 πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ χρονικῶν διαστημάτων καὶ ὁ χρόνος τῆς ὑπὸ τὰ ὄπλα παραμονῆς ἀπὸ τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἡ εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως συμμετοχὴ τοῦ ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν μισθοδοσίαν, δὲν συνυπολογίζεται.

Τὰ ἐπιδόματα εἶναι ἀκατάσχετα καὶ ἀσυμφήριστα καὶ παρέχονται μόνον εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας οἰκονομικὰ ἐφεδρικήν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν.

Ὁ ἀντικαταστάτης τὸν στρατευθέντα ὑπάλληλον δὲν ἀπολύει τοῦ ἐφεδρικήματος τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἂν στρατευθῇ

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρον 6 Νόμου 1234 καὶ ἄρθρον μόνον νόμου 1533)

Περὶ πάσης διαφορᾶς γενομένης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δικάζει εἰς α' μὲν βαθμὸν ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου μεθ' ἑνὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἑνὸς ἐμπόρου ἢ βιομηχάνου καὶ ἑνὸς ἰδιωτικοῦ ὑπάλληλου, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, εἰς δ' δὲ βαθμὸν ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας μετὰ τοῦ Δημάρχου ἢ προέδρου τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, τοῦ προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἢ ἑνὸς ἐμπόρου ἢ βιομηχάνου, ὅπου δὲν ὑπάρχει σύλλογος, καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Ἐμποροῦ ὑπάλληλων ἢ ἑνὸς ἰδιωτικοῦ ὑπάλληλου, ὅπου δὲν ὑπάρχει σύλλογος ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἡ διαδικασία εἶναι ἀτελής, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἡ προσβολὴ τῆς πρωτοβαθμίου ἀποφάσεως δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποίησεως, δὲν ἀναστέλλει δὲ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις ἐκδίδονται ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν.

Εἰς αἷς χώραις ἰσχύουσιν αἱ διωμολογήσεις, τὰς ὡς ἀνω διαφορὰς μεταξὺ Ἑλλήνων πολιτῶν δικάζει, εἰς πρῶτον μὲν βαθμὸν ὁ Γενικὸς Πρόξενος, Πρόξενος ἢ Ὑποπρόξενος μεθ' ἑνὸς ἐμπόρου καὶ ἑνὸς ἰδιωτικοῦ ὑπάλληλου, εἰς δεῦτερον δὲ βαθμὸν ὁ Πρόεδρος τοῦ πλησιεστέρου προξενικοῦ δικαστηρίου μεθ' ἑνὸς πάλιν ἐμπόρου καὶ ἑνὸς ἰδιωτικοῦ ὑπάλληλου.

Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσλαμβανόμενος ἔμπορος καὶ ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος, ὅστις δέον νὰ ᾖ πολίτης Ἑλλήν ὀρίζεται κατὰ τὸν πρῶτον μὲν βαθμὸν, ὑπὸ τοῦ Προξένου, ἐκ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ μετὰ τῶν διαδίκων προξενικῇ περιφερείᾳ διαμενόντων, κατὰ δὲ τὸν δεῦτερον βαθμὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου ἐκ τῶν διαμενόντων ἐν τῇ ἐν τῇ ἐδραεὶ τοῦτο Προξενικῇ περιφερείᾳ, λαμβάνεται δὲ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 132 τοῦ Προξενικοῦ νόμου καταλόγου.

Ἄρθρον 7.

(Ἄρθρον 7 Νόμου 1234).

Κατάστημα ὑποκείμενον εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 5 δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ὑπολειπομένων ὑπάλληλων του μέχρι 3 ὥρων ἐπὶ πλέον τῆς συνήθους ἐργασίαν ἐπὶ συμπληρωματικῇ ἀμοιβῇ, οὐχὶ κατωτέρα τοῦ 1/2 τῆς ἀναλογούσης εἰς ἐκάστην ὥραν συμπεφωνημένης ἀντιμισθίας των.

Ἄρθρον 8.

(Ἄρθρον 8 Νόμου 1234).

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργοδότη μετακυλιῶνται αὐτοδικαίως ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ πτωχεύσεως ἢ διαλύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δεδουλευμένα δικαιώματα τῶν στρατευθέντων προηγούμεναι παντὸς ἄλλου.

Ἄρθρον 9.

(Ἄρθρον 9 Νόμου 1234)

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ ἰδιωτικῶν ὑπάλληλων κληθέντων ὑπὸ τὰ ὄπλα ἢ ἐθελουσίως καταταγέντων πρὸ τῆς δημοσίευσέως αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον συγκεντροῦσι τὰ προσόντα τοῦ νόμου τούτου.

Ἡ πρὸς μισθοδοσίαν ὅμως κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ὑποχρεώσεις ἐπεκτείνεται ἀναδρομικῶς μόνον, μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1918.

Ἄρθρον 10.

(Ἄρθρον 10 Νόμου 1234).

Ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται πᾶν πρόσωπον κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἀσχολούμενον ἐπ' ἀντιμισθίᾳ εἰς ὑπαλληλικὴν ὑπηρεσίαν ἰδιωτικοῦ καταστήματος, γραφείου ἢ ἐν γένει ἐπιχειρήσεως καὶ παρέχον ἐργασίαν ἀποκλειστικῶς ἢ κατὰ κύριον χαρακτῆρα μὴ σωματικῆν.

Δὲν θεωροῦνται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι οἱ ἡμερομίσθιοι, οἱ ὑπηρεταὶ πάσης κατηγορίας, καθὼς καὶ πᾶν ἐν γένει πρόσωπον τὸ ὅποιον ἐν τῇ παραγωγῇ χρησιμοποιοῦται ἀμέσως ὡς βιομηχανικὸς, βιοτεχνικὸς μεταλλευτικὸς ἢ γεωργικὸς ἐργάτης ἢ ὡς βοηθὸς ἢ μαθητευόμενος ἢ παρέχει ὑπηρετικὰς ἐν γένει ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 11.

(Ἄρθρον 4 Ν. Δ. 10 Ὀκτωβρίου 1925)

Πᾶσαι αἱ προστατευτικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου 1389 «περὶ τῆς συμβατικῆς σχέσεως τῶν ἐργατῶν ὀρισμένων ἐπιχειρήσεων κλπ.» διὰ τὴν περίπτωσιν στρατεύσεως ὑπάλληλων τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν αὐτῶν ἐφαρμόζονται ὡς ἐχούσιν ὑπὲρ τῶν προστατευομένων προσώπων καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα μετ' ἐκπλήρωσιν τῆς στρατιωτικῆς των θητείας, ἐξακολουθοῦσιν, οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητός των ὑπηρετοῦντα ὅπως ἴσχυον ἐν τῷ στρατῷ ἢ καλοῦνται ἐκάστοτε πρὸς ἐκτέλεσιν ἐφεδρικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 12.

(Ἄρθρον 11 Νόμου 1234).

Διὰ Π. Δ. δύνανται νὰ ὀρισθοῦν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, οἷ ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἅμα τῇ δημοσίευσιν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργίον ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1925

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός

Γ. Σεχιώτης